

ת"פ 43177/07/14 - מדינת ישראל נגד נדאל גואנמה

בית משפט השלום בבאר שבע

26 אפריל 2015

ת"פ 43177-07-14 מדינת ישראל נ' גואנמה(עציר)

ת"פ 43169-07-14

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה

המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד דרעי

נגד

הנאשם

נדאל גואנמה (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד יחיא סעדה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע ביום 22.3.15 לאחר שמיעת ראיות בעבירות של גניבה, התחזות לאדם אחר במטרה להונות, החזקת סם שלא לצריכה עצמית וכן כניסה שלא לישראל כחוק.

על פי המתואר בכתב האישום ביום 14.7.14, בסמוך לשעה 23:19 גנב הנאשם מרכב אשר אינו ידוע למאשימה תעודת זהות על שם מוחמד אבו סמור. לאחר מכן, עלה הנאשם לרכב וכעבור מספר דקות נעצר על ידי שוטרים ונשאל לזהותו. הנאשם הציג עצמו כמוחמד אבו סמור וזאת בהתאם לתעודת הזהות אשר גנב. במעמד זה, החזיק הנאשם על גופו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 18.4220 גר' נטו, שלא לצריכתו העצמית. הנאשם אשר הנו תושב הרשות הפלסטינאית, ביצע את המעשים המתוארים מבלי שהיו בידיו אישורי כניסה או שהייה בישראל כחוק.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש הפנתה לחומרת המעשים בהם הורשע הנאשם וכך גם לעברו הפלילי. בהתאם לתיקון 113 הפנתה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו. אשר לנסיבות ביצוע העבירות - הפנתה לטיב הסם ולכמות הגבוהה שהחזיק בה הנאשם. עוד הפנתה לעברו הפלילי הכולל הרשעה בעבירה של סחר בסם מסוכן וכניסה לישראל שלא כדין בגין ריצה 14 חודשים מאסר בפועל וזאת לצד הרשעות ישנות יותר בגין עבירות רכוש וגניבות חקלאיות. בסופם של הדברים עתרה להשתת עונש מאסר שלא יפחת מ-40 חודשי מאסר וזאת לצד עונש של מאסר מותנה ארוך ומרתיע, קנס ופסילת רישיון בפועל ועל תנאי.

מנגד, ב"כ הנאשם הפנה לכך שהנאשם עוד בחקירתו הודה במרבית העבירות מלבד כך שמסר כי הסם שנמצא ברשותו עמוד 1

הינו לשימוש העצמי. הלה ביקש שלא לזקוף את ניהול ההוכחות לחובת הנאשם. לדבריו, נסיבות ביצוע העבירה מלמדות כי אין המדובר בסוחר הקלאסי בשים לב לכך שהסמים נמצאו שלא מחולקים וללא משקל אלקטרוני. אשר לעושה - ציין כי המדובר בנאשם צעיר כבן 32, רווק, המתגורר עם משפחתו. זה סבור כי חרף כך שלא הוכרע כי הסם נועד לשימוש העצמי מעדותו של הנאשם עולה כי הנאשם מכור לסמים. מעבר לכך, עצם העובדה כי הנאשם תושב השטחים מאסרו קשה יותר מביתר המקרים נוכח הניתוק מבני משפחתו, אשר אינה יודעת כלל על מעצרו. אשר לעברו הפלילי- אכן לנאשם עבר פלילי, אולם אין לראותו כמכביד כפי טענת המאשימה שכן מדובר בשלוש הרשעות על סף התיישנות. אשר לעבירת הגניבה- הפנה לכך שאין המדובר בעבירה אשר בוצעה בתחכום רב.

הנאשם ביקש להוסיף על דברי בא כוחו והביע חרטה על מעשיו. לצד זאת שב וחזר שהסם נועד לשימוש העצמי וכן מסר כי בכלא עבר גמילה. עוד ציין כי למשפחתו אין אישורי כניסה ארצה.

דין והכרעה

כפתח דבר יצוין כי חרף ריבוי העבירות מצאתי לקבוע מתחם ענישה בגין כולם הואיל וכלל המעשים מבוצעים כמקשה אחת ובסמיכות זמנים.

על פי סעיף 40ג (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב **"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה"**.

הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירות הסמים הינו בראש ובראשונה בריאות הציבור וזאת בצד הפגיעה בסדר הציבורי נוכח היות היותם של עבירות סם מחוללות פשע עקיף הנגרם לצורך מימון עבירות הסם. בתי המשפט חזרו רבות על הצורך במיגור עבירות אלו וזאת בכל שלבי מערך הפצת הסם, החל בשימוש עצמי וכלה בעבירות הסחר החמורות. עבירות אלו לרוב מלוות ואף יוצרות עבירות נוספות וזאת בשל הצורך העז והבלתי נשלט, למצער, להשיג את אותה מנת סם. אפנה לדבריו של כב' השופט א' שהם בע"פ 3117/12 **ארביב נ' מדינת ישראל** (6.9.12) לעניין הנזקים שנגרמים בעקבות עבירות הסמים:

"בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתן היתירה של עבירות הסמים, ועל ההשלכות הקשות שיש לשימוש בסם על גופו ועל נפשו של המשתמש".

על החומרה בענישה שיש לנקוט כלפי המעורבים בשרשרת הפצת הסם ראה ע"פ 211/09 שמעון אזולאי נ' מדינת ישראל(22.6.2010):

"... מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים".

לנאשם שבפניי מיוחסת עבירה של אחזקת סם שלא לצריכה עצמית עבירה בצידה קבע המחוקק עונש מריבי של 20 שנות מאסר.

אשר לעבירת לעבירת השב"ח - הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירה זו הינו הזכות של המדינה לקבוע ולהחליט מי יכנס בשעריה וגבולותיה. ביחס לעבירת הנלוות, עבירת גניבת תעודת זהות וכן התחזות לאדם ראשית פגע הנאשם בקניינו של בעל תעודת הזהות ובעצם שימושה פגע גם בשלטון החוק ובסדר הציבורי.

מדיניות הענישה הנוהגת באחזקת סמים שלא לצריכה עצמית שעה שמדובר "בסמים קשים" בכמויות של למעלה מ - 10 גרם ועד עשרות בודדות של גרמים נעה על הדרך הכלל משנת מאסר ועד שנתיים וחצי. ראה בין היתר: רע"פ 1425/15 פרופסר נ' מדינת ישראל, רע"פ 8325/13 חוסם נ' מדינת ישראל, רע"פ 7572/12 הוזייל נ' מדינת ישראל, רע"פ 5354/12 עופר נ' מדינת ישראל, רע"פ 4862/10 אנקרי נ' מדינת ישראל.

אשר לעבירות השב"ח אשר להן נלוות עבירות נוספות אשר הינן חלק מהתופעה השב"חית ונועדו להכשיר את הכניסה לישראל כדוגמת: התחזות לאדם אחר ושימוש במסמך מזויף - מדיניות הענישה הנהוגה נעה בין 3 חודשים מאסר בפועל ועד 9 חודשים.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים המפורטים לעיל כמכלול הינה משמעותית. ככל שהדבר נוגע לעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית יש ליתן הדעת לכך שהנאשם החזיק סם מסוג קוקאין אשר נמנה על הסמים הקשים והקטלניים, בכמות גבוהה של 18.4220 גר' נטו. מהכמות אותה החזיק הנאשם ניתן להפיק עשרות אם לא מאות מנות סם.

הנאשם, מבצע את המיוחס לו בהיותו שוהה בלתי חוקי. חדשות לבקרים נטען בפני בית המשפט על מצבם הכלכלי הקשה של השוהים בשטחי הרשות ומכאן הצורך להקל עמם שעה שאלו נתפסים שוהים שלא כדין בתוך תחומי המדינה לצרכי פרנסה. גישה זו אף מצאה את עיגונה בהלכת אלהרש (**רע"פ 3677/13**). אל מול גישה זו, ומנגד, מתחייבת החמרה עם אותם נאשמים אשר נכנסים לתוך תחומי המדינה על מנת לפגוע בביטחון הציבור וביצוע עבירות פליליות חמורות.

לא למיותר להוסיף, כי היותו של הנאשם שוהה בלתי חוקי מקשה על גילוי ובהמשכם של דברים על העמדתו לדין. כך למשל במקרים רבים מתגלות ראיות פורנזיות שיש בהם לקשור שוהה בלתי חוקי בבצוע עבירות אולם לא ניתן להעמידו לדין שכן זה מצוי בשטחי יהודה ושומרון על כל המשתמע מכך.

לכניסתו של הנאשם אל תוך תחומי המדינה קדם תכנון שכן כפי העולה זה גנב תעודת זהות של אזרח ישראל ולא היסס לעשות בה שימוש עת התבקש להזדהות על ידי השוטר שעצר אותו. הנאשם נסע עשרות קילומטרים ממקום מגוריו סמוך ליריחו אל תוך תחומי המדינה לצורך ביצוע עבירות הסמים.

לצד האמור, הסמים לא נמצאו מחולקים למנות וכך גם לא נמצאו ברשותו של הנאשם שקיות או משקל אלקטרוני. כך גם בית משפט מוכן להניח שעסקין במי שבעצמו עושה שימוש בסמים ובאמצעות אותם סמים שנתפסו עליו יכול גם לממן את אותה צריכה. בכך יש להבדילו לקולא אל מול אותם נאשמים המהווים חלק מהפצת שרשרת הסם המונעים מתאוות בצע בלבד על חשבון בריאותו של הציבור.

לאור האמור לעיל, ובשים לב לערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו, למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלו וכן בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול העבירות אשר ביצע הנאשם נע בין 15 חודשי מאסר ועד 40 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם יש ליתן הדעת לחומרה לעובדה כי אין זו הסתבכותו הראשונה של הנאשם בעבירות פליליות ככלל ובעבירות סמים בפרט. ביתר פירוט הרי בשנת 2005 הורשע הנאשם בעבירות של סחר בסם מסוכן אגב כניסה לישראל שלא כדין וגזרו עליו 14 חודשים מאסר בפועל. כך גם בשנת 2003 נגזרו על הנאשם 20 חודשים מאסר בפועל בגין שורה של עבירות רכוש שעניין גניבה מרכב וגניבה חקלאית וכן הרשעה נוספת משנת 2001 שעניינה עבירות רכוש והתחזות כאדם אחר. עברו הפלילי של הנאשם מלמד, כי העבירות בהן חטא כיום אינן זרות לו וכי גם עונשי מאסר ממושכים לא היה בהם כדי להרתיעו מלחטוא בהם פעם נוספת.

עבר פלילי זה על דרך הכלל היה בו כדי להביא להחמרה משמעותית בעונשו של הנאשם, יחד עם זאת לא ניתן להתעלם מחלופי הזמן הניכר מאז הרשעתו האחרונה לפני כעשור דבר אשר יש בו ללמד שהנאשם עלה מספר שנים על דרך נורמטיבית ונמנע מלהסתבך בפלילים. שקלולם של אלה יביא להחמרה בעונשו, אם כי לא באופן משמעותי. טיב העבירות בהן הורשע ונפוצותן מחייב לתת משקל גם להרתעת הרבים לצד הרתעת היחיד.

לקולא עוד יש ליתן הדעת לכך שהנאשם הודה במרבית העבירות המיוחסות לו, לרבות ביחס לעצם החזקת הסם. ההוכחות בתיק זה נוהלו ביחס לנקודה מצומצמת הנוגעת לשאלה האם הסם נועד להחזקה עצמית אם לאו. במצב דברים זה סבורני, כי זה זכאי להקלה מסוימת בדומה לאלה שהודו ונטלו אחריות על מעשיהם.

על דרך הכלל שעה שמדובר בשוהה בלתי חוקי אין כלל לדבר על רכיב של שיקום, לא כל שכן, כזה שיצדיק חריגה מטה ממתחם העונש ההולם. בעניינו של הנאשם, מצאתי בגדרי המתחם לתת משקל מסוים לרכיב זה בהסתמך על המסמכים הרפואיים מהם עולה, כי בהיותו במעצר חדל מלהשתמש בחומרים משני תודעה.

בנוסף ולקולא תילקח בחשבון עובדת היותו של הנאשם שוהה בלתי חוקי הנעדר מעטפת משפחתית תומכת בעת שהותו בכלא ומכאן מעצרו ומאסרו קשים יותר מאשר על דרך הכלל. בתיק שבפני, הדברים מקבלים משנה תוקף נוכח בחירתו של הנאשם "למדור" את משפחתו ממעורבותו בעבירות בהן הורשע.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים :

א. 21 חודשי מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו, 14.07.15.

ב. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור על עבירות סמים מסוג עוון או, כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, זיוף, שימוש במסמך מזויף, גניבה, או התחזות כאדם אחר.

ג. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור על עבירות סמים מסוג פשע.

ד. 6 חודשים פסילה על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירה לפי פקודת הסמים.

ה. 1,500 ₪ קנס או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.1.16.

ניתן צו למוצגים - סמים - להשמיד.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

**ניתנה והודעה היום ז' אייר תשע"ה,
26/04/2015 במעמד הנוכחים.
דניאל בן טולילה, שופט**